

Nu får vi jo debatten om B 99 om introduktionsydelse, og derfor vil bemærkningerne være nogenlunde de samme.

Nogle har udtalt til dagspressen, at der er behov for mange ekstraydelser, og her vil jeg så henvise til bemærkningerne til B 99, hvor man henviser til Indenrigsministeriets evaluering af 1999-ydelsen, der viste, at 92 pct. af flygtningene på et tidspunkt efter kommunens overtagelse af ansvaret havde modtaget hjælp i særlige tilfælde. Men den viste også, at flygtningene formodentlig ville have modtaget denne engangshjælp til etablering under alle omstændigheder, det vil sige uanset om introduktionsydelsen i 1999 var lavere end kontanthjælpen eller ej.

Der er også nogle, der har udtalt sig til dagspressen om, at de nyankomne har for få penge. Der er vel ikke andet at sige til det end at henvise til, at integrationen i hvert fald ikke lykkedes, dengang samfundet tilbød de nyankomne meget høje ydelser. Det er ganske enkelt denne regerings opfattelse, at dette ikke skyldtes, at de nyankomne ikke gerne ville arbejde, men at de også gerne ville have noget ud af at arbejde. Det får de nu, men det fik de ikke før.

Jeg bliver desværre nødt til afslutningsvis at forholde mig rent juridisk-teknisk til forslaget, som det er fremlagt. Forslaget angår ophævelsen af starthjælpen til udlændinge, hverken mere eller mindre. Hvis beslutningsforslaget bliver vedtaget i den fremsatte form, indebærer det ikke, at Folketinget pålægger Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration at ændre reglerne om integrationsydelse i integrationsloven, selv om jeg ved at læse bemærkningerne fornemmer, at det er nyankomne flygtninge og indvandrere fra tredjelande, der står forslagsstillerens hjerte meget nær.

Starthjælp har alene hjemmel i lov om aktiv socialpolitik, og det er en ydelse, der udbetales til såvel udlændinge som danskere, der ikke opfylder opholdsbetingelserne i lov om aktiv socialpolitik. Vedtages beslutningsforslaget i den fremsatte form, pålægges regeringen at udfærdige et lovforslag, der vil stille udlændinge på starthjælp bedre end danskere på starthjælp.

Der er muligvis ikke internationale konventioner, der forbyder Danmark at diskriminere egne statsborgere, men jeg synes alligevel, at forslaget, som det er lagt frem, lyder usympatisk. En dansker, der har været udsendt f.eks. for en humanitær organisation til Afrika i 3 år, skal således efter forslaget have mindre, når den pågældende kommer på offentlig hjælp, end den

tysker eller svensker, der slår sig ned her i landet, og som måske har været den pågældendes kollega nede i Afrika.

På den baggrund er jeg meget spændt på, om Kristeligt Folkeparti kan stemme for SF's forslag. Jeg tvivler oven i købet på, om SF selv kan.

Regeringen skal indstille, at beslutningsforslag nr. B 105 afvises.

Formanden:

Så tager vi fat på ordførerrækken.

Kl. 15.45

Flemming Oppfeldt (V):

Indledningsvis vil jeg sige, at Venstre ikke kan støtte nogen af de to beslutningsforslag. Det er klart, at SF's forslag nok må trækkes tilbage. Det kan vi jo ikke gøre, men man må håbe, at SF trækker det tilbage, for det kan selvfølgelig ikke vedtages, uden at vi kommer i karambolage med internationale konventioner om ligebehandling af borgere.

Men jeg vil prøve at koncentrere mig om principperne i Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag og egentlig også om det, der ligger i intentionen i SF's forslag – bortset fra det med forskelsbehandlingen af danske statsborgere og udlændinge.

Der findes to veje i den måde, vi bygger vores integrationspolitik op på. Den ene vej fører os direkte ned i behandlersamfundet. Det vil sige, at det er vejen til at gøre flygtninge og indvandrere afhængige af vort behandlersamfund og dets ydelser. Den anden vej den fører til, at flygtninge og indvandrere bliver selvforsørgende, bliver en del af vort samfund, stiger op, tjener deres penge selv, betaler skat.

Den første vej er en blindgyde. Det er den, der lokker de fattige flygtninge og indvandrere med verdens højeste kontanthjælp. Den anden vej er Venstres vej. Her har vi nedjusteret forventningerne til verdens højeste kontanthjælp, således at man i de første 7 år i Danmark er berettiget til den mere beskedne starthjælp, såfremt der ikke er muligheder for at få et rigtigt arbejde, eller at man ikke er særlig motiveret til at tage et rigtigt arbejde, eller man er særlig motiveret til at tage et rigtigt arbejde ved at lære dansk i en fart.

Det er lige præcis det, vore bestræbelser går ud på: et rigtigt arbejde, gerne i den private sektor, kombineret med danskundervisning. Det er vejen til integration.